ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 41.

KURYER WILEŃSKI

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ***ВТОРНИКЪ,*** *25-го Мая.* — **1848** — *Wilno.* ***WTOREK,*** *25-go Maja.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 18-*го Мая.*

Высочайшими Грамотами, 11-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Владиміра 2-й степени: Подольскій Губернскій Предводитель Дворянства, Тайный Совѣтникъ Графъ *Пржездзецкій*, Начальникъ 4-го Округа Корпуса Жандармовъ Генералъ-Маіоръ Графъ *Буксгевденъ*, и Директоръ Департамента Общихъ Дѣлъ Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *фонъ-Поль*.

—

При послѣдней перевозкѣ золотой монеты и слитковъ серебра, на 8,678,567 руб. 20 коп., въ запасную кладовую, что въ Петропавловской Крѣпости, произведенной 7-го Октября 1847 г., оставалось въ кладовыхъ при Кредитной Экспедиціи размѣннаго капитала звонкою монетою 6,278,300 руб. сер.

Съ того времени потребовались значительные отпуски оной изъ сей Экспедиціи какъ для платежа за купленные для размѣннаго капитала, въ число 30 милл. руб. сер, публичные фонды, такъ и для удовлетворенія золотопромышленниковъ за доставленное отъ нихъ на Монетный Дворъ золото, звонкою монетою, которой Монетный Дворъ не могъ въ скоромъ времени приготовить въ достаточномъ количествѣ.

Такимъ образомъ наличность звонкой монеты уменьшилась въ кассѣ Кредитной Экспедиціи до 1,140,000 р.

По уваженію сего, съ Высочайшаго разрѣшенія, признано нужнымъ, въ подкрѣпленіе кассы Кредитной Экспедиціи, для безостановочнаго размѣна кредитныхъ билетовъ на звонкую монету, перевезти оный изъ запасной кладовой до 6,000,000 р.

Въ назначенный для того день, 20-го сего Апрѣля, заступившій въ сей день мѣсто Государственнаго Контролера, Товарищъ его, Тайный Совѣтникъ *Брискорнъ*, пригласилъ собравшихся членовъ Ревизіоннаго Комитета и депутатовъ отъ биржеваго купечества и иностранныхъ гостей, при бытности Г. Коменданта Петропавловской Крѣпости, Генерала отъ Инфантеріи Скобелева, приступить къ повѣркѣ назначеннаго къ перевозкѣ количества золотой и серебряной монеты.

По произведеніи оной приступлено, при тѣхъ же лицахъ, къ самой перевозкѣ, которая и кончена въ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 18-*go Maja.*

Przez Najwyższe Dyplomata, 11-go Kwietnia, Najłaskawiéj mianowani zostali Kawalerami Orderu Św. Włodzimierza 2-éj klassy, Podolski Gubernialny Marszałek, Radzca Tajny *Przezdziecki*; Naczelnik 4-go Okręgu Korpusu Żandarmów, Jenerał-Major Hrabia *Buxhöwden*, i Dyrektor Departamentu Służby Ogólnéj Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Rzeczywisty Radzca Stanu *von Pohl*.

—

W czasie ostatniego przewiezienia monety złotéj i sztabek srébra, na rub. sr. 8 678,567 kop. 20, do skarbcu zapasowego w twierdzy śś. Piotra i Pawła, w dniu 7 Października 1847 r., pozostawało w skarbcach przy Expedyturze Kredytowéj kapitału zamiennego w monecie brzęczącéj rub. sr. 6,278,300.

Od tego czasu zaszła potrzeba znacznych wypłat z tejże Expedytury, tak na opłacenie zakupionych dla kapitału zamiennenego, do kwoty 30 milionów rub. sr., papierów publicznych, jako i dla zapłacenia monetą brzęczącą przedsiębiercom przemywania piasków złotodajnych, za dostarczone przez nich do Mennicy złoto, gdyż ta nie mogła sama w prędkim czasie przygotować monety w dostatecznéj ilości.

Tym sposobem gotowizna monety brzęczącéj zmniejszyła się w kassie Expedytury Kredytowéj do 1,140,000 r.

Ze względu na to, za Najwyższém zezwoleniem, uznano za potrzebę, celem zasilenia kassy Expedytury Kredytowéj, dla niezwłócznéj wymiany biletów kredytowych na monetę brzęczącą, przewieźć ze skarbu zapasowego do 6,000,000 rub. sr.

W dniu na to przeznaczonym, 20 Kwietnia r. b., zastępujący przez ten dzień Kontrollera Państwa, Pomocnik jego, Radzca Tajny *Briskorn*, wezwał zgromadzonych członków Komitetu Rewizyjnego i delegowanych od kupiectwa giełdowego, tudzież od kupców przyjezdnych, przy obecności P. Komendanta twierdzy śś. Piotra i Pawła, Jenerała Piechoty *Skobelewa*, do sprawdzenia mającéj być przewiezioną ilości monety złotéj i srébrnéj.

Poczém, przy tychże osobach, przystąpiono do przewiezienia, ktore się w tymże dniu odbyło, pod zasłoną prze-

тотъ же день, подъ прикрытіемъ особо назначеннаго при одномъ штабъ-офицерѣ воинскаго пѣшаго и коннаго конвоя.

По окончаніи перевозки, Совѣтъ Кредитныхъ Установленій, въ полномъ собраніи его членовъ, подъ предсѣдательствомъ Г. Генерала отъ Кавалеріи, Генералъ-Адъютанта Графа Василія Васильевича *Левашова*, и при бытности тѣхъ же депутатовъ отъ биржеваго купечества и иностранныхъ гостей, произвелъ вновь освидѣтельствованіе перевезеннаго въ кладовыя при Экспедиціи капитала, и удостовѣрился, что оный находится въ цѣлости.

Въ слѣдствіе сего составленъ актъ, который утвержденъ подписью присутствовавшихъ при освидѣтельствованіи.

По сему акту, хранящійся въ запасной кладовой въ Петропавловской Крѣпости фондъ Государственныхъ Кредитныхъ Билетовъ, за исключеніемъ перевезеннаго нынѣ капитала, составляетъ 109,588,595 р. 19 к. сер.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Пруссія.

Берлинъ, 19 *Мая*.

Сколько донынѣ извѣстно, выборы въ нашихъ провинціяхъ на Прусскій сеймъ совершились благопріятно для конституціонной монархіи, хотя и въ радикальныхъ депутатахъ не будетъ недостатка. Съ нѣкоторымъ безпокойнымъ усиліемъ разузнаютъ здѣсь объ образѣ мыслей провинціальныхъ депутатовъ и разсчитываютъ силу партій, что, впрочемъ, весьма естественно. Радикальное большинство въ Берлинскомъ національномъ собраніи погубило бы Прусское государство и произвело бы неисчислимыя бѣдствія въ Германіи.

— Хотя президентъ совѣта министровъ, въ отвѣтѣ, данномъ 14 н. м. начальнику милиціи, опровергъ неосновательные слухи, распущенные на счетъ эпохи возвращенія наслѣднаго принца, однакожь депутація отъ здѣшнихъ жителей въ тотъ же вечеръ явилась за новыми объясненіями. Поэтому, совѣтъ министровъ обнародовалъ въ „Прусскомъ Государственномъ Указателѣ", прокламацію, въ которой объявляетъ, что наслѣдный принцъ не можетъ возвратиться ранѣе двухъ недѣль и, слѣдовательно, прибудетъ сюда по открытіи засѣданій національнаго собранія, имѣющемъ быть непремѣнно 22 Мая. Что же касается до недовѣрчивости къ нынѣшнему кабинету, выраженной тою же депутаціею, министерство объявило, что жалѣя объ этомъ, оно не можетъ, однакожь, удалиться отъ дѣлъ. по крайней мѣрѣ теперь, за нѣсколько дней до собранія представителей націи, и что, сверхъ того многочисленные адресы въ совершенно противоположномъ смыслѣ, получаемые какъ изъ Берлина, такъ и изъ провинцій, вмѣняютъ ему въ обязанность остаться на своемъ мѣстѣ. Министры заключаютъ свою прокламацію изъявленіемъ надежды, что подобныя демонстраціи не будутъ больше возобновляться и мѣшать ходу государственныхъ дѣлъ.

Познань, 15 *Мая*.

Вчера, королевскій коммиссаръ, генералъ фонъ-Пфуэль, объявилъ, что, по предварительномъ разграниченіи частей Великаго Герцогства Познанскаго, присоединяемыхъ къ германскому союзу или подлежащихъ преобразованію, онъ приступаетъ теперь къ учрежденію новаго правительства для послѣднихъ изъ этихъ частей. Президентомъ правленія назначенъ помѣщикъ д ръ Крашевскій. (*Р. И*).

Австрія.

Вѣна, 20 *Мая*.

Императоръ отправился по пути въ Зальцбургъ. Донынѣ неизвѣстно, намѣренъ-ли Его Велич. остаться въ Зальцбургѣ, или отправиться далѣе въ Инспрукъ.

— Сегодня препровожденъ былъ ко всѣмъ находящимся въ Вѣнѣ чужестраннымъ представителямъ, циркуляръ съ извѣщеніемъ, что временное министерство Его Императ. Велич., во время отсутствія Монарха, будетъ управлять государственными дѣлами отъ имени Его Величества, и принимаетъ на себя отвѣтственность за всѣ предпринимаемыя имъ мѣры. Временное министерство утвердило представленное ма-

znaczonéj na ten cel eskorty wojskowéj, pieszéj i konnéj, z jednym officerem wyższym.

Po ukończeniu przewiezienia, Rada Instytucyi Kredytowych, w całym komplecie swych członków, pod Prezydencyą Jenerała Jazdy, Jenerał-Adjutanta Hrabi *Lewaszowa*, i w obec tychże delegowanych od kupiectwa giełdowego i od kupców przyjezdnych. odbyła znowu rewizyą przewiezionego do skarbców przy Expedyturze kapitału, i przekonała się, że takowy znajduje się w całości.

W skutku tego sporządzono akt, który stwierdzony został podpisami obecnych przy rewizyi.

Podług aktu tego, zachowujący się w skarbcu zapasowym w twierdzy św. Piotra i Pawła fundusz Biletów Kredytowych Państwa, po odtrąceniu przewiezionego teraz kapitału, wynosi rub sr. 109,588,595 kop. 19.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Prussy

Berlin, 19 *maja*.

O ile dotychczas nam wiadomo, wybory w prowincyach naszych na Sejm Prusski wypadły pomyślnie dla Monarchii Konstytucyjnéj, lubo i na radykalnych Deputowanych zbywać nie będzie. Że z pewném trwożliwém natężeniem wywiadują się tu o sposób myślenia Deputowanych z prowincyi, i obliczają siłę stronnictw, jest zresztą bardzo naturalną rzeczą. Większość radykalna w Berlińskiem Zgromadzeniu Narodowem zgubiłaby państwo Prusskie i nieobliczone nieszczęścia sprowadziłaby na Niemiecką ojczyznę.

— Pomimo to, że Prezydent Rady, w odpowiedzi danéj dowódzcy Landweru 14 b. m., zaprzeczył kłamliwym pogłoskom, które się rozeszły o epoce powrótu z Anglii Xięcia Następcy Tronu, jednakże deputacya od ludu przyszła tegoż wieczora po nowe objaśnienia. Skutkiem tego Rada Ministrów ogłasza dziś w urzędowym *Prusskim Monitorze*, iż J. K. W. nie wróci aż dopiéro za dwa tygodnie, a zatém już po otwarciu Zgromadzenia Deputowanych Narodu, zwołanego nieodmiennie na 22 maja, i że przedtém Xiążę Następca obwieści publicznie swoje zupełne przystąpienie do nowéj ustawy. Co do oświadczenia nieufności ludu w obecném ministerstwie, wyrażonego przez tęż Deputacyą, Gabinet zapowiada, iż jakkolwiek ta jest mu bolesną, przecież nie może się usunąć, a przynajmniéj w téj chwili, na kilka dni przed otwarciem Zgromadzenia Deputowanych; że nadto, liczne adressa, odebrane tak ze stolicy jak z prowincyi, w brzmieniu całkiem przeciwnem oświadczeniu Deputacyi, oraz obowiązek zdania sprawy przed Zgromadzeniem, są Gabinetowi powodem do pozostania u steru Rządu. Ministerstwo kończy wynurzeniem nadziei, że lud wstrzyma się od nowych demonstracyi, które wikłają tylko sprawy Państwa i przeszkadzają ukończeniu projektu Konstytucyi.

Poznań, 15 *maja*.

Wczoraj, Królewski Kommissarz, Jenerał v. Pfuel, wydał ogłoszenie, iż, po poprzedniem rozgraniczeniu części W. Xięstwa Poznańskiego, przyłączających się do Niemieckiego Związku lub podlegających reorganizacyi, przystępuje obecnie do urządzenia nowego rządu w tych ostatnich, Prezydentem którego mianowany jest obywatel, Doktor Prawa, *Kraszewski*. (*R. I.*)

Austrya.

Wiedeń, 20 *maja*.

N. Cesarz udał się drogą do Salcburga. Nie wiadomo dotąd, czy N. Pan ma zamiar w Salcburgu pozostać, lub udać się daléj do Inspruku.

— Dzisiaj przesłany został do wszystkich Reprezentantów obcych państw przy dworze Wiedeńskim, okólnik, zawiadamiający, że tymczasowe ministerstwo J. C. Mości, w czasie nieobecności Monarchy, interessa rządowe dopełniać będzie w imieniu J. C. M ści, i przyjmuje na siebie odpowiedzialność za wszelkie przedsiębrane środkie. Razem z tém, Ministerstwo przychyliło się do powziętego przez Magistrat i tymczasowy obywatelski Komitet miasta

гистратомъ и временнымъ гражданскимъ комитетомъ города Вѣны постановленіе, по силѣ коего изъ среды вѣнскихъ гражданъ будетъ составленъ комитетъ безопасности, съ присвоеніемъ ему обширной довѣренности въ исполнительной власти.

— Временное министерство состоитъ изъ слѣдующихъ лицъ: Пиллерсдорфа, Зоммаруга, Крауса, Латура, Добльгофа и Баумгартнера.

— Эрцгерцогъ Лудовикъ отказался наконецъ отъ главнаго начальства надъ артиллеріею, которое передавъ фельдцейхмейстеру графу Кюниглю, отправился со всѣмъ своимъ дворомъ въ деревню.

— Военный министръ графъ Латуръ отозвалъ всѣхъ эрцгерцоговъ изъ италійской арміи, кромѣ эрцгерцога Албрехта.

— Сегодня прибылъ сюда изъ С. Петербурга князь Михаилъ Обреновичь, бывшій сербскій владѣтель, и черезъ три дня отправится въ Прагу.

— Знаменитый богемскій Историкъ, Францъ Палацкій, на дняхъ призванъ былъ сюда для вступленія въ управленіе министерствомъ народнаго просвѣщенія, но при нынѣшнихъ обстоятельствахъ онъ несогласился на сіе назначеніе и отправился обратно въ Прагу.

— Графъ Коллоредо, по неоднократному собственному его прошенію, отозванъ изъ Франкфурта, мѣсто же его, въ качествѣ председательствующаго посланника въ союзномъ сеймѣ, займетъ Г. Шмерлингъ; а Коллоредо или вступитъ въ управленіе министерствомъ иностранныхъ дѣлъ, или же отправится посланникомъ въ Лондонъ, на мѣсто графа Дитрихштейна, который, какъ оказалось, неудовлетворяетъ требованіямъ нашего представителя.

— Недоразумѣнія съ Венгріею на счетъ отозванія венгерскихъ полковъ уже улажены. Венгерское министерство отказалось отъ требованія отозванія венгерскихъ войскъ изъ Италіи, но за то въ Венгрію возвратятся три полка изъ Богеміи и Галиціи, для наблюденія за движеніями южныхъ Славянъ; ибо министерство объявило, что настоящее число находящихся въ Венгріи войскъ (21,000 чел.) недостаточно для поддержанія спокойствія.

— Изъ главной квартиры фельдцейхмейстера, графа Нугента, изъ Вимаделло, получены донесенія отъ 16-го сего числа. Войска наши были расположены вокругъ города Тревизо, объ овладѣніи коего ложно было прежде сообщено. Пограничныя войска обвиняютъ фельдцейхмейстера въ недѣятельности и убѣждаютъ, что онъ не предпринимаетъ аттаки противъ города потому, что тамъ находится въ плѣну его дочь. Говорятъ, что генералъ Нугентъ хочетъ отказаться отъ должности по разстроенному здоровью. При отходѣ курьера получено было повелѣніе пріостановить отправленіе тяжелыхъ орудій, которыя хотѣли послать къ Тревизо, и которыя нынѣ имѣютъ быть употреблены въ дѣло противъ Пальма-Нуова. Изъ сего заключаютъ, что Тревизо вскорѣ сдастся.

— Здѣсь только что получено извѣстіе, что фельдмаршалъ Нугентъ, по разстроенному здоровью отправился въ Герцъ, сдавъ команду фельдмаршалу лейтенанту Турну.

— Въ Австріи предписанъ общій наборъ рекрутъ, которые должны составить значительное подкрѣпленіе италійской арміи; наборы 1829 и 1831 годовъ призваны къ оружію.

Прага, 11 Мая.

Въ Кельнской Газетѣ сообщаютъ: „Движеніе Богемцевъ (Чеховъ) въ Славянскомъ духѣ началось. 300 молодыхъ людей сформировали отрядъ, обмундированный и вооруженный, какъ во времена Зиски. Они ожидаютъ только приказанія національнаго комитета для начатія дѣйствій. Они собираются въ Музеѣ, въ которомъ сто человѣкъ засѣдаютъ безвыходно, наблюдаютъ за всякимъ движеніемъ Нѣмцевъ, и стараются подавить его. Подобные отряды образованы въ Таборѣ и въ Нейгаузѣ. Въ Богеміи насчитывали силу этихъ отрядовъ болѣе чѣмъ въ 20,000 человѣкъ. Они намѣрены съ оружіемъ въ рукахъ сопротивляться выборамъ въ германское національное собраніе. Нѣмцы опасаются возобновленія Гусситской войны. Выборовъ вѣроятно нельзя будетъ произвести, но они будутъ предприняты въ округахъ чисто германскихъ. Богемскіе эмиссары отправились возбуждать всѣ Славянскія племена, даже Вендовъ въ Саксоніи. Богемскій парламентъ будетъ состоять изъ 574-хъ членовъ, изъ коихъ 196 принадлежали къ числу прежнихъ чиновъ."

(J. de St. P.)

Wiednia postanowienia, przez które, z pośród ich członków i obywateli Wiednia złożony Komitet bezpieczeństwa, urządzony został z obszernemi upoważnieniami do wspierania władzy wykonawczéj.

— Tymczasowe Ministerstwo składa się z następujących osob: Pillersdorf, Sommaruga, Krauss, Latour, Doblhoff i Baumgartner.

— Arcy-Xiąże Ludwik zrzekł się nareszcie zwierzchnéj dyrekcyi nad artylleryą. którą zdał Feldceigmejstrowi Hr. Künigl, i udał się z całym swoim dworem na wieś.

— Minister wojny, Hr. Latour, odwołał wszystkich Arcy-Xiążąt z armii Włoskiéj, prócz Arcy-Xięcia Albrechta.

— Dziś przybył tu z Petersbuga, Xiąże Michał Obrenowicz, były władzca Serbii, a pojutrze wyjedzie ztąd do Pragi.

— Znany historyk Czeski i naczelnik stronnictwa Czeskiego, Franciszek Palatzky, powołany tu był w tych dniach z Pragi, dla objęcia ministerstwa oświecenia publicznego, ale śród obecnych okoliczności nie przyjął téj nominacyi, i wyjechał na powrót do Pragi.

— Hr. Colloredo, na kilkakrotną prośbę swoję, został z Frankfurtu odwołany; miejsce jego, jako Posła Prezydującego na Sejmie Związkowym, zajmie P. *Schmerling*. Colloredo zaś, albo obejmie Ministerstwo spraw zagranicznych, albo uda się jako Poseł do Londynu, w miejsce Hr. Dietrichstein, ktory, jak się okazało, nie jest odpowiednym Reprezentantem teraźniejszego u nas stanu rzeczy.

— Nieporozumienia z Węgrami względem odwołania półków Węgierskich, zostały już załatwione. Ministerstwo Węgierskie odstąpiło od chęci swéj odwołania wojska Węgierskiego z Włoch, ale za to otrzyma swoje trzy półki z Czech i Galicyi, dla utrzymania na wodzy poruszeń południowo Sławiańskich, oświadczyło bowiem, że obecna liczba wojska w Węgrzech (21,000 ludzi) nie jest dostateczną do utrzymania spokojności.

— Z głównéj kwatery Feldceigmejstra, Hr. Nugent, z Visnadello, otrzymano raporta z d. 16 b. m. Wojska nasze stały około miasta Treviso, o którego poddaniu się mylnie już przedtém doniesionem było. Wojsko graniczne oskarża Feldceigmejstra o nieczynność, i dowodzi, że dla tego nie przypuszcza szturmu do miasta, iż jego córka tam się w niewoli znajduje. Mówią, że Jen. Nugent chce złożyć dowództwo ze względu na swój stan zdrowia. Przy odejściu gońca przyszedł rozkaz, wstrzymujący wysyłkę ciężkich dział, które pod Treviso wyprawić miano, a które teraz mają obrócić do Palma-Nuova. Z tego wnioskują, że Treviso prędko się podda.

— W téj chwili właśnie nadeszła tu wiadomość, że Feldmarszałek Nugent dla słabości zdrowia usunął się do Gorycyi, a dowództwo zdał Feldmarszałkowi Porucznikowi Thurn.

— Nakazany został powszechny zaciąg żołnierzy w Austryi, dla posłania znacznych posiłków armii Włoskiéj; klassy z lat 1829 i 1831 zostały powołane do broni.

Praga, 11 maja.

W Gazecie Kolońskiéj czytamy: „Poruszenie Czechów w duchu Sławiańskim już się rozpoczęło. Trzechset młodych exaltowanych ludzi utworzyło oddział, ubrany i uzbrojony jak za czasów Żyski. Czekają tylko na hasło Komitetu Narodowego, ażeby zacząć działanie. Schodzą się w Muzeum; 100 z nich jest zawsze obecnych; czuwają nad wszelkiém poruszeniem Niemieckiém i starają się je stłumić. Podobne oddziały uorganizowane są także w Tavor i Neuhaus. W całych Czechach właściwych ogólną siłę takich oddziałów obliczają na 20,000 ludzi. Celem ich jest opierać się zbrojno wyborom na Zgromadzenie Narodowe Niemieckie. Niemcy boją się odnowienia wojny Hussytów. Zdaje się rzeczą pewną, że wybory nie dójdą do skutku i odbędą się tylko w cyrkułach czysto-niemieckich. Emissaryusze Czescy rozjechali się w różnych kierunkach dla działania na wszystkie plemiona Sławiańskie, nawet Wendów w Saxonii. Parlament Czeski będzie się składał z 574 członków, z których 196 należało do składu dawnych Stanów.

(J. de St. P.)

Франція.

Парижъ, 15 *Мая.*

Исполнительная коммиссія обнародовала вчера прокламацію къ жителямъ Парижа, въ коей обращается къ доброму ихъ духу, для предупрежденія безначалія, предвидимаго по поводу преднамѣренной на сегодняшній день демонстраціи демократическихъ клубовъ, намѣревающихся поднести, въ большой процессіи, національному собранію прошеніе въ пользу нѣкоторыхъ иностранныхъ земель.

— Въ *Constitutionnel* объявляютъ, что засѣданія исполнительной власти будутъ впредь происходить въ Люксамбургскомъ дворцѣ, по тѣснотѣ помѣщенія въ *Elysée Bourbon*.

— Духовенство представляется въ національномъ собраніи шестнадцатью слѣдующими духовными лицами: Г-дами Паризисомъ, епископомъ Лангрскимъ; Файе, епископомъ Орлеанскимъ; ле-Граверaномъ, епископомъ Кимперскимъ; Аббалемъ, генералъ-викаріемъ Родесскимъ; де л Эпине старшимъ викаріемъ Люсонскимъ; де-Казалесомъ, начальникомъ главной Ажанской семинаріи; Лакордеромъ Доминиканскимъ священникомъ; Мутономъ, начальникомъ семинаріи въ Альби; Фурнье, приходскимъ священникомъ изъ Нанта; Сибуромъ профессоромъ богословскаго факультета въ Э; Ботеномъ, начальникомъ Жюльисской семинаріи, Штекле, приходскимъ священникомъ Страсбургской епархіи; Даніэло, приходскимъ священникомъ изъ Гера, въ Ванской епархія; Лебланомъ, приходскимъ священникомъ изъ той же епархіи; Фретономъ, священникомъ Арраской епархіи, и Аббатомъ Ламне. Кромѣ того, въ собраніи много членовъ, избранныхъ единственно по вліянію духовенства Послѣдніе принадлежатъ въ особенности къ западнымъ и южнымъ департаментамъ.

16 Мая.

Вчерашняго числа произошли дѣйствительно въ Парижѣ предвидѣнныя неустройства, угрожавшія паденіемъ какъ новому временному правленію, такъ и всему національному собранію. Сообщаемъ что о томъ извѣстно донынѣ.

Густая толпа тѣснилась съ самаго утра вокругъ зданія національнаго собранія. На переднемъ дворѣ его стояли сильные отряды подвижной національной гвардіи. Толпы народныя, ведомыя бунтовщиками и коммунистами, шли съ Бастильской площади. Въ часъ президентъ Бюшезъ открылъ засѣданіе. Поэтъ Беранже повторилъ просьбу свою объ увольненіи его отъ званія члена, и заклиналъ собраніе не исторгать его изъ уединенія частной жизни. По рѣшеніи нѣкоторыхъ неважныхъ дѣлъ, министръ иностранныхъ дѣлъ Бастидъ взошелъ на каѳедру, и прочиталъ отчетъ о правилахъ, какими руководствовалось временное правленіе въ дѣйствіяхъ своихъ съ 24 Февраля, но словъ его, по слабости его голоса, нельзя было разслушать. За нимъ взошелъ на каѳедру Г. д'Аррагонъ, и сказалъ: „Министръ Бастидъ повторяетъ, въ своей рѣчи, увѣренія въ миролюбіи. Всѣ хотятъ мира, но чтобы пріобрѣсть его, должно часто браться за оружіе. Не боюсь общей европейской войны; Германія занимается своими собственными дѣлами; Швейцарія въ дружбѣ съ Франціею, и Англіи нечего бояться; только должно истребить Австрію въ Италіи, и для этого надлежитъ сформировать альпійскую армію. (Одинъ голосъ: въ ней уже 30,000 чел. въ строю). Не нужно болѣе фразъ. Не хочу слушать программъ о системахъ; требую рѣшительнаго отвѣта министровъ.“ Ламартинъ сталъ было отвѣчать оратору. Вдругъ раздался ужасный шумъ, и народная толпа вторглась въ трибуны залы, съ громкимъ крикомъ. Квесторъ Дегусе взошелъ на каѳедру, и объявилъ, что народъ не имѣетъ дурныхъ намѣреній, и требуетъ только, чтобъ стоящая на дворѣ подвижная національная гвардія спрятала штыки въ карманъ.“ Поднялся громкій вопль: да! да! нѣтъ! нѣтъ! Являются старшины цеховъ съ значками. Барбесъ всходитъ на каѳедру. Одна сторона собранія (правая и съ нею центръ) кричитъ; „Нѣтъ! нѣтъ! Барбесъ не долженъ говорить.“ Съ лѣвой возражаютъ: „Онъ долженъ говорить, онъ будетъ говорить!“ Въ эту минуту раздались на дворѣ ружейные выстрѣлы. Тѣснота въ залѣ увеличивается. Бланки, Распаль, Кагенъ, (*Cahaigne*), Собріе и другіе съ толпою черни врываются въ залу, и сгоняютъ членовъ съ ихъ мѣстъ. Барбесъ, Распаль, Бланки, Курте всходятъ на возвышенное мѣсто, гдѣ стоятъ кресла президента, и тщетно стараются возстановить тишину. Ужасные крики заглушаютъ ихъ голо-

Francya.

Paryż, 15 *maja.*

Kommissya Wykonawcza ogłosiła wczoraj odezwę do mieszkańców Paryża, w której odwołuje się do ich dobrego ducha, dla zapobieżenia bezprawiom, przewidywanym z powodu zapowiedzianéj na dzień dzisiejszy demonstracyi klubów demokratycznych, zamierzających zanieść w wielkiéj processyi do Zgromadzenia Narodowego, petycyą na rzecz niektórych krajów cudzoziemskich.

— *Constitutionnel* donosi, że władza wykonawcza przeniesie swoję rezydencyą do pałacu Luxemburgskiego, gdyż pałac Elysée-Bourbon jest dla pięciu członków zaciasny.

— Duchowieństwo francuzkie ma 16 Reprezentantów w Zgromadzeniu Narodowem, którzy są: X. Parisis, Biskup w La gres; Fayet, Biskup Orleanu; Le Graverend, Biskup w Quimper; Abbal, Wikaryusz Jeneralny w Rhodez; de l'Epinay, Wielki Wikaryusz w Luçon; de Cazalès, Przełożony Wielkiego Seminaryum w Agen; Lacordaire, Dominikan; Mouton, Dyrektor Małego Seminaryum d'Alby; Fournier, Proboszcz św. Mikołaja w Nantes; Sibour, Professor Teologii w Aix; Bautain, Przełożony Instytucyi w Juilly; Stoecle, Proboszcz w Dyecezyi Sztrasburgskiéj; Danielo, Proboszcz w Guer, w dyecezyi Vannes; Leblanc, Proboszcz w tejże dyecezyi; Frechon, kapłan z dyecezyi Arras, i X. Lamennais. Nadto jest w Zgromadzeniu wielu Członków, obranych jedynie przez wpływ duchowieństwa, szczególniéj z Departamentów zachodnich i południowych.

Dnia 16 maja.

Dnia wczorajszego zaszły rzeczywiście w Paryżu przewidywane zaburzenia, i zagroziły przez czas niejaki rozwiązaniem, tak Rządu tymczasowego, jako też Zgromadzenia Narodowego. Oto są szczegóły tego ważnego wypadku.

Tłumy ludu kupiły się już od samego rana około gmachu Zgromadzenia Narodowego; na dziedzińcu jego stały uszykowane mocne oddziały ruchoméj gwardyi narodowéj. Nowe tłumy, prowadzone przez buntowników i kommunistów, nadciągały od Placu Bastylii. O godzinie pierwszéj z południa, Prezes Buchez zagaił posiedzenie. Poeta Beranger ponowił prośbę o uwolnienie go od obowiązków członka Zgromadzenia, zaklinając je, aby go nie pozbawiało swobody prywatnego życia. Po załatwieniu niektórych mniéj ważnych interessów, Minister spraw zagranicznych, *Bastide*, wszedł na mównicę i odczytał zdanie sprawy o zasadach, jakich się trzymał Rząd tymczasowy w czynnościach swoich od 24 lutego; atoli słów jego, z powodu słabości głosu, nie podobna było dosłyszeć. Po nim wszedł na mównicę P. d'Arragon, i rzekł: „Minister Bastide ponawia w swéj mowie zapewnienia miłości pokoju. Wszyscy życzą pokoju, ale aby go osiągnąć, należy często uciekać się do broni. Nie lękam się ogólnéj Europejskiéj wojny. Niemcy są zajęte własnemi sprawami; Szwajcarya zostaje w przyjaźni z Francyą; Anglii też nie ma czego się lękać. Należy tylko wyrugować Austryą z Włoch, i w tym celu potrzeba utworzyć armią Alpejską. (Jeden głos: ma już ona 30,000 wojska liniowego). Dosyć już nam frazesów; nie chcę słuchać programmatów o systemie; żądam stanowczéj odpowiedzi Ministrów.“ Lamartine zaczął był odpowiadać mówcy. Wtém rozległa się straszliwa wrzawa zewnątrz, i tłum ludu z hałasem wdarł się do Izby. Kwestor Degoussé wszedł na mównicę i oświadczył, że lud nie ma złych zamiarów, i domaga się tylko, „aby stojąca na dziedzińcu ruchoma gwardya narodowa zdjęła bagnety z karabinów.“ Na te słowa powstały sprzeczne okrzyki: „tak! tak! nie! nie!“ Starszyzny cechów wchodzą z chorągiewkami i Barbès wstępuje na mównicę. Jedna strona Zgromadzenia (Prawa, i z nią Środek) woła: „Nie! nie! Barbès nie ma prawa mówić“ Na to odpowiadają z Lewéj: „Barbès ma prawo mówić, Barbes będzie mówił!“ W tejże chwili dały się słyszeć zewnątrz wystrzały z broni ręcznéj. Tłok i ciżba powiększa się w Izbie.— *Blanqui*, *Raspail*, *Cahaigne*, *Sobrier* i inni, na czele tłuszczy pospólstwa, wpadają do Izby i przymuszają członków do ustąpienia z miejsc swoich. Barbès, Raspail, Blanqui, Courtais wstępują na wznioślejsze miejsce, gdzie stało krzesło Prezesa i napróżno starają się przywrócić spokojność; okropne wrzaski głuszą ich mowę. Nakoniec Ludwik-Blanc staje na stole Prezesa i wzywa zgromadzoną tłuszczę aby się uspokoiła. — Brawo! wo-

са. Наконецъ Луи-Бланъ становится на *столъ* президента, и увѣщеваетъ собравшуюся толпу замолчать. Браво! кричатъ ему, и рукоплещутъ. Водворяется тишина. Распаль начинаетъ читать принесенное толпою прошеніе. Одинъ членъ собранія спрашиваетъ: Отъ чьего имени? При этомъ поднимается громкій шумъ. Неистовые хотятъ броситься на этого члена, ихъ съ трудомъ удерживаютъ. Затѣмъ продолжали чтеніе прошенія, въ которомъ требуютъ, чтобъ Франція приняла участіе въ войнѣ Италіи и въ другихъ мятежныхъ движеніяхъ противъ законныхъ правительствъ. Бланки произнесъ рѣчь, преисполненную коммунистскихъ правилъ. Ледрю-Ролленъ объявилъ, что національное собраніе приметъ во вниманіе желанія народа, но для того должно возстановить спокойствіе. Толпа прервала его воплемъ: ,,Мы довольно долго ждали!" Въ эту минуту появляется предъ каѳедрою Италіянское знамя: полоса зеленая, бѣлая и красная. Барбесъ всходитъ на каѳедру, и предлагаетъ обложить богатыхъ людей податью въ тысячу милліоновъ франковъ. (Громкое одобреніе. Поднимаютъ Луи-Блана на руки и носятъ его въ торжествѣ по залѣ.) Барбесъ продолжаетъ: ,,Теперь послушайте меня. Если бы кто нибудь приказалъ теперь бить тревогу, того должно объявить измѣнникомъ отечеству." (Голоса: ужъ бьютъ тревогу!) И такъ повторяю: ,,Кто велитъ вооруженной силѣ дѣйствовать противъ народа, тотъ измѣнникъ!" Предложеніе принято было съ громогласнымъ одобреніемъ. Гюберъ, ставъ на каѳедрѣ, говоритъ: ,,Именемъ народа, національное собраніе упраздняется." — Толпа кидается на президентское мѣсто. Президентъ, вице-президенты и секретари удаляются. Поднимаютъ знамя съ краснымъ колпакомъ, и кричатъ: къ ружью. Начальникъ одного клуба замахалъ краснымъ платкомъ вмѣсто знамени, и прочиталъ слѣдующій списокъ временнаго правленія: ,,Кабе, Барбесъ, Гюберъ, Прудонъ, Ледрю-Ролленъ, Бланки, Піерръ Леру, Распаль." Толпа завопила: Да здравствуетъ временное правленіе! да здравствуетъ демократическая республика!

Ужаснѣйшее смятеніе господствовало въ залѣ національнаго собранія, въ аванзалѣ, въ передней, въ корридорахъ и во всѣхъ отдѣленіяхъ. Неизвѣстные люди съ дикимъ воплемъ провозглашали имена лицъ новаго временнаго правленія. Такихъ списковъ было до двадцати. Главнѣйшіе зачинщики мятежа отправились въ ратушу.

Но въ это самое время собралась на улицахъ Парижа національная гвардія въ полномъ комплектѣ, и поспѣшила на помощь національному собранію. Баталіонъ 2-го легіона и баталіонъ подвижной гвардіи вошли въ залу засѣданій, и быстро выгнали изъ нея постороннихъ людей. Засѣданіе національнаго собранія возобновилось. Г. Ламартинъ объявилъ, что исполнительная коммиссія должна находиться тамъ, гдѣ угрожаетъ опасность, на улицѣ, и отправился съ Г. Ледрю-Ролленомъ, въ ратушу. Объявляютъ, что Гг. Курте, Барбесъ, Бланки, Собріе, Гюберъ и Распаль арестованы. Кажется, что одинъ изъ нихъ отправился уже въ министерство внутреннихъ дѣлъ, захватилъ печать, и разсылалъ предписанія, когда національная гвардія заняла домъ министерства. Начальство надъ всѣми военными силами поручено командиру 1-й дивизіи, генералу Фуше (*Foucher*). Генералъ БаррагеД'Илліе назначенъ командиромъ войскъ, долженствующихъ охранять національное собраніе. Г. Этіеннъ Араго доноситъ, что движеніе почтъ происходитъ безостановочно. Министръ финансовъ (Г. Деклеръ) объявляетъ, что во всѣ провинціи отправлено по телеграфу извѣстіе о возстановленіи порядка. По предложенію генералъ-прокурора Порталиса, собраніе изъявляетъ согласіе свое на взятіе подъ стражу членовъ ея, Курте и Барбеса. Являются Францискъ Араго и Гарніе-Пажесъ, изъ Люксанбургскаго дворца, гдѣ они были съ утра и сзывали національную гвардію. Гарніе-Пажесъ объявилъ, что всѣ мѣры для охраненія собранія были приняты съ утра, но не всѣ приказанія были исполнены. Онъ прибавилъ, что правительство рѣшилось поддержать порядокъ, что оно будетъ уважать право составленія обществъ (*droit d'association*), но закроетъ клубы, устроенные съ единственною цѣлію низринуть національное собраніе. Входитъ Клеманъ-Тома (*Clément-Thomas*), новый главнокомандующій національной гвардіи; его принимаютъ съ рукоплесканіями. Наконецъ появляется Г. Ламартинъ. Его почти на рукахъ несутъ на каѳедру. ,,Мятежъ, говоритъ онъ, потушенъ въ самомъ началѣ. Лю-

łają mu i klaskają w ręce. Następuje chwilowa cisza.— Raspail zaczyna czytać przyniesioną przez lud petycyą. Jeden z członków Zgromadzenia zapytuje go: ,,w czyjem imieniu?" Na te słowa wszczyna się znów wrzawa. Zapaleńcy porywają się na tego członka; i zaledwie zdołano ich wstrzymać. — Poczém daléj czytano prośbę, w któréj domagano się, aby Francya wzięła udział w wojnie we Włoszech, oraz w innych buntowniczych poruszeniach przeciwko prawym władzom. — Blanqui miał mowę tchnącą zasadami kommunizmu. Ledru-Rollin oświadczył, iż Zgromadzenie Narodowe weźmie pod rozwagę życzenia narodu, lecz że dla tego właśnie trzeba naprzód przywrócić spokojność. Tłum przerwał go okrzykiem: ,,Czekaliśmy już nadto długo." W téj chwili ukazuje się przed mównicą trójkolorowa chorągiew Włoska: zielona i biała z czerwoném. Barbés wchodzi na mównicę i wnosi, aby nałożyć na bogatych podatek, tysiąc milionów franków. (Głośne oklaski. Tłum porywa Ludwika Blanc na ręce i nosi go w tryumfie po sali). Barbés mówi daléj: ,,Teraz posłuchajcie mnie. Jeśliby ktokolwiek rozkazał obecnie uderzyć w bębny na trwogę, tego należy ogłosić za zdrajcę ojczyzny." (Głosy: już właśnie bębnią na trwogę!) A więc powtarzam: ,,kto każe sile zbrojnéj działać przeciwko ludowi, ten jest zdrajcą!" Wniosek ten został przyjęty z głośnemi oklaskami tłumu. *Hubert* stanąwszy na mównicy mówi: ,,W imieniu narodu, Zgromadzenie Narodowe jest rozwiązane." Tłum rzuca się na miejsce Prezesa. Prezes, Wice-Prezesi i Sekretarze, usuwają się. Z pośrodka tłumu wznosi się chorągiew z czerwoną czapką, i słychać okrzyki: ,,do broni!" Naczelnik jednego klubu machnął czerwoną chustką zamiast chorągwi, i odczytał następującą listę Rządu tymczasowego: ,,Cabet, Barbés, Huberx, Prud'homme, Ledru-Rollin, Blanqui, Piotr Le Rout, Raspail." Tłuszcza zawołała: ,,Niech żyje Rząd tymczasowy! niech żyje Rzeczpospolita demokratyczna! "/.

Podczas gdy się to działo, straszliwe zaburzenie panowało tak w saméj sali Zgromadzenia Narodowego, jako też w przedsieniach, korytarzach, i we wszystkich oddziałach gmachu. Nieznani ludzie, z dzikim wrzaskiem, ogłaszali coraz inne listy osób nowego Rządu tymczasowego. Takich list było około dwudziestu. Główniejsi naczelnicy buntu udali się do Ratusza.

Ale już w tymże czasie, zgromadziła się na ulicach Paryża cała gwardya narodowa i pośpieszyła na pomoc Zgromadzeniu Narodowemu. Batalion 2-giéj legii i batalion ruchoméj gwardyi weszły do Sali posiedzeń i natychmiast wygnały z niéj obce osoby. Posiedzenie Zgromadzenia Narodowego znowu się rozpoczęło. P. Lamartine oświadczył, ,,że miejsce członków Kommissyi Wykonawczéj jest w téj chwili nie w Radzie, lecz tam, gdzie grozi niebezpieczeństwo, na ulicy" i udał się z P. Ledru-Rollin do Ratusza. Wkrótce nadchodzi wiadomość, że PP. Courtais, Barbés, Blanqui, Sobrier, Hubert i Raspail, zostali aresztowani. Jeden z nich udał się już był do Ministerstwa spraw wewnętrznych, porwał pieczęć i zaczął wydawać zalecenia, kiedy gwardya narodowa opanowała dom Ministerstwa. Dowództwo nad całą siłą zbrojną poruczono dowódzcy 1-éj dywizyi, Jenerałowi Foucher. Jenerał Baraguay-d'Hilliers mianowany dowódzcą wojsk, mających osłaniać Zgromadzenie Narodowe. P. Stefan Arago zawiadamia, że bieg poczt odbywa się już regularnie. Minister skarbu (Duclerc), donosi, że do wszystkich prowincyi rozesłane już zostały telegraficzne depesze, donoszące o przywróceniu porządku. Na wniosek Jeneralnego Prokuratora, P. Portalis, Zgromadzenie oświadcza przyzwolenie na uwięzienie swych członków: Courtais i Barbès. Przybywają Członkowie Rządu Franciszek Arago i Garnier-Pagès, z pałacu Luxemburgskiego, gdzie się znajdowali od rana i zwoływali gwardyą narodową. Garnier-Pagés oświadczył, że wszystkie środki dla zabezpieczenia Izby były już przedsięwzięte od rana, lecz że nie wszystkie rozkazy zostały wykonane. Dodał, że Rząd postanowił utrzymać porządek, że będzie szanował prawo Zgromadzeń (*droit d'association*), ale że zamknie kluby, założone w jedynym celu obalenia Zgromadzenia Narodowego. Wchodzi Thomas Clement, nowy główny dowódzca gwardyi narodowéj: przyjmują go z oklaskami. Nakoniec ukazuje się Lamartine. Niosą go prawie na ręku aż do mównicy. ,,Bunt, powiada on, został przytłumiony w samym zawiązku. Ludzie, którzy z pośrodka tego Zgromadzenia uciekli do Ratusza, są rozbrojeni i aresztowani. Cały lud powstał dla przywrócenia Zgromadzeniu należnéj mu władzy, która

ди, бѣжавшіе изъ сего собранія въ ратушу, обезоружены и схвачены. Весь народъ поднялся, чтобъ возвратить собранію принадлежащую ему власть, которая на минуту была исторгнута изъ рукъ его." Восклицанія и рукоплесканія, которыми сопровождаются сіи слова, были прерваны новымъ шумомъ внѣ залы. Входитъ Луи-Бланъ блѣдный, разстроенный, въ изорванной одеждѣ. Всходитъ на каѳедру, хочетъ говорить и не можетъ. Онъ, говорятъ, пришелъ изъ ратуши. Онъ сбирается съ силами, и говоритъ: „Увѣряю честью...." Эти слова принимаются въ собраніи съ знаками недовѣрчивости. Г. Луи-Бланъ клянется всѣмъ что свято, что онъ совершенно чуждъ случившимся неистовствамъ, что онъ никогда не одобрялъ насилія, и увѣряетъ собраніе въ своемъ уваженіи. На всѣхъ скамьяхъ господствовало, въ это время, величайшее смятеніе.

Засимъ Г. Маррастъ вкратцѣ разсказалъ что произошло въ ратушѣ. Караулы тамошніе не были достаточны для отраженія нагрянувшей толпы; бунтовщики прорвались сквозь ограду, и провозгласили четыре или пять временныхъ правленій. Но національная гвардія окружила ратушу и заняла ее. Въ числѣ арестованныхъ нашлись, *можетъ быть случайно*, два члена собранія, Барбесъ и Альберъ. Генералъ-Прокуроръ предложилъ собранію дать позволеніе на арестованіе Альбера, и оно согласилось. Послѣ краткой рѣчи Г. Mapи, собраніе единогласно положило изъявить благодареніе Парижской національной и подвижной гвардіи.

Засѣданіе кончилось въ девять часовъ вечера. На улицахъ стояла національная гвардія подъ ружьемъ, въ большомъ числѣ. Городъ спокоенъ.

— Въ Монитерѣ напечатаны четыре постановленія національнаго собранія, состоявшіяся вчерашняго числа: первымъ, засѣданія сего собранія объявляются безпрерывными; вторымъ изъявлена признательность національной гвардіи и линейнымъ войскамъ, за защиту верховной народной власти; третьимъ и четвертымъ, представители: Курте, Барбесъ и Альберъ подвергнуты судебной отвѣтственности.

— Говорятъ, что жизнь Г. Ламартина, когда онъ, съ Ледрю-Ролленомъ, отправился въ ратушу, была въ опасности. Нѣкто, Томассонъ, прикрылъ его собою отъ покушеній убійцъ. Когда Гг. Ламартинъ и Ледрю-Ролленъ, въ семь часовъ вечера, возвращались верхомъ изъ ратуши, густая толпа народа окружала ихъ съ радостными восклицаніями. Нѣкоторые члены національнаго собранія подверглись оскорбленіямъ черни, вторгшейся въ залу, между прочимъ Гг. де Ларошжакленъ и Фрусаръ. Послѣдняго спасъ отъ смерти Г. Этіеннъ Араго. На него мятежники напали за то, что онъ приказалъ, въ Греноблѣ, арестовать Якобинца Шанселя, посланнаго туда въ званіи коммиссара правительства.

— Офицеры артиллеріи національной гвардіи схватили Барбеса въ ратушѣ за воротъ, и повели его въ тюрьму, посреди выраженій общаго негодованія. Онъ былъ блѣденъ, въ отчаяніи; не шелъ, а его тащили. На дорогѣ не разъ поднимали на него сабли. Такимъ же образомъ повели въ тюрьму Альбера, у котораго на лицѣ изображался величайшій страхъ. Потомъ схватили Торе. Ихъ посадили въ отдѣльныя коморки. Всего взято, по крайней мѣрѣ, шестьдесять человѣкъ. У нѣкоторыхъ найдены кинжалы и пистолеты, и письма зачинщиковъ. Въ числѣ арестованныхъ находится и Гюберъ, одинъ изъ политическихъ преступниковъ, освобожденныхъ революціею 24 го Февраля. Собріе взятъ въ казармѣ на набережной Орсе, въ то время, когда онъ толковалъ предъ чернью, какимъ образомъ должно составить временное правленіе, котораго бы онъ былъ членомъ. Распаль успѣлъ бѣжать изъ ратуши и скрыться въ своемъ домѣ. Его съ трудомъ нашли чрезъ нѣсколько часовъ, и отвезли, подъ арестомъ въ Люксанбургскій дворецъ. Говорятъ, что префектъ полиціи Коссидіеръ отрѣшенъ отъ должности.

Въ той же газетѣ сообщаютъ еще слѣдующія подробности о сихъ происшествіяхъ: „Когда вчера собралась толпа на Бастильской площади для подачи прошенія національному собранію въ пользу Италіи и пр., казалось, что все кончится спокойно. Вдругъ толпа зашевелилась, и раздались крики: „Долой національное собраніе, которое девять дней толкуетъ о своемъ регламентѣ!" Говорятъ, что на улицахъ Парижа въ этотъ день толпилось до шестисотъ тысячъ человѣкъ.

mu z rąk na chwilę wydartą z stała." Okrzyki i oklaski, które towarzyszyły tym słowom, przerwała nowa wrzawa zewnątrz Izby. Wchodzi P. Ludwik Blanc, blady, zmieszany, w poszarpanéj odzieży. Wstępuje na mównicę, chce mówić, ale nie może. Przybywa, powiadają, z Ratusza. Zbiera nakoniec swe siły i mówi: „Ręczam słowem honoru..." Słowa te przyjmuje Zgromadzenie z oznakami nieufności i ironii. Ludwik Blanc przysięga na wszystko co jest świętem, że zgoła nie miał udziału w zaszłych zaburzeniach; że nigdy nie pochwalał gwałtownych kroków, i nakoniec zapewnia Zgromadzenie o swojém dlań uszanowaniu. Na wszystkich ławkach panowało w téj chwili największe zamięszanie.

Następnie P. Marrast, Mer Paryża, opowiedział w krótkości co zaszło w Ratuszu. Straże tameczne nie były dostateczne dla odparcia tłoczącéj się tłuszczy. Buntownicy wpadli do środka i ogłosili cztéry czy pięć Rządów tymczasowych. Ale wnet gwardya narodowa otoczyła i opanowała Ratusz. W liczbie aresztowanych znaleźli się, *może przypadkiem*, dwaj członkowie Zgromadzenia: Barbès i Albert, (byłyczłonek Rządu tymczasowego). Jeneralny-Prokurator wniósł, ażeby Zgromadzenie pozwoliło uwięzić także P. Alberta, na co się bez oporu zgodzono. Po krótkiéj mówie P. Marie, Zgromadzenie jednomyślnie uchwaliło oświadczyć podziękowanie Paryzkiéj narodowéj i ruchoméj gwardyi.

Posiedzenie skończyło się o dziewiątéj godzinie wieczorem. Na ulicach stała pod bronią gwardya narodowa, w wielkiéj liczbie. Miasto było spokojne.

— *Monitor* ogłosił cztéry dekrety Zgromadzenia Narodowego z dnia dzisiejszego: piérwszym, Zgromadzenie ogłasza swe posiedzenie za nieustające; w drugim, składa podziękowanie gwardyom narodowym i wojskom liniowym, za obronę narodowéj władzy najwyższéj; trzecim i czwartym, udziela pozwolenie ścigania sądownie Reprezentantów ludu: Courtais, Barbès i Albert.

— Mówią, że życie P. Lamartine, podczas gdy z P. Ledru-Rollin udawał się do Ratusza, znajdowało się w niebezpieczeństwie. Jakiś młodzian, imieniem Thmasson, zasłonił go swoją osobą od zamachów zbójeckich. Przeciwnie, gdy o godzinie siódméj wieczorem, obaj ciż członkowie Rządu wracali konno z Ratusza do sali Zgromadzenia, niezliczony tłum ludu otaczał ich dokoła i witał wszędzie po drodze najradośniejszemi okrzykami. Niektórzy z członków Zgromadzenia Narodowego doświadczyli zniewag od pospólstwa, które było wtargnęło do Izby; między innymi PP. de Larochejacquelin i Froissard. Ostatniego ocalił od śmierci P. Stefan Arago Buntownicy chcieli pomścić na nim za to, że kazał w Grenoble aresztować Jakobina Chancel, przysłanego tam w stopniu Kommissarza Rządowego.

— Officerowie artyllervi gwardyi narodowéj schwytali Barbèsa za kołnierz i prowadzili go tak do więzienia, śród oznak powszechnego oburzenia i niechęci ku niemu. Był on blady, w rozpaczy; nie szedł sam, lecz go wleczono. Po drodze nie raz nań porywano się do broni.—Podobnież zaprowadzono do więzienia Alberta, na twarzy którego malował się okropny przestrach. Poźniéj schwytano P. Thoré. Zamknięto ich w oddzielnych izbach. Liczba aresztowanych dochodzi do 60 osób. Przy niektórych znaleziono pistolety i puginały, jako też listy naczelników buntu. W liczbie aresztowanych znajduje się i Hubert, jeden z politycznych przestępców, oswobodzonych wskutek rewolucyi 24 lutego. Sobrier został wzięty w koszarach, na ulicy Orsais, w chwili, kiedy tłumaczył przed tłumem, jak należało utworzyć rząd czasowy któregoby i on był członkiem. Raspail potrafił umknąć z Ratusza i ukryć się w swoim domu. Zaledwie po kilku godzinach potrafiono go wynaleźć i odwieziono pod strażą do pałacu Luxemburgskiego. Mówią, że Prefekt policyi, Caussidière, został usunięty od obowiązku.

— Dzienniki umieszczają jeszcze następujące szczegóły o wczorajszych wypadkach: „Gdy wczoraj tłumy ludu zgromadziły się na Placu Bastylii, dla podania prośby Zgromadzeniu Narodowemu na korzyść Włoch i t. d., zdawało się, że wszystko się skończy spokojnie. Nagle lud się poruszył i rozległy się okrzyki: „precz ze Zgromadzeniem Narodowem! które przez dziewięć dni rozprawia o swoim regulamencie." Mówią, że w tym dniu na ulicach Paryża znajdowało się około sześćkroć sto tysięcy ludności. Za-

Тревога произошла говорятъ оттого, что при первомъ покушеніи войти въ залу, одинъ національный гвардеецъ ошибкою выстрѣлилъ изъ ружья. Тогда раздались крики: къ ружью, и толпа вторглась въ залу.

burzenie miało powstać ztąd, że przy pierwszém kuszeniu się ludu, aby wejść do Izby, jeden narodowy gwardzista przez nieostróżność wystrzelił z karabina. Naówczas rozległy się okrzyki: „do broni“, i tłum wdarł się do sali.

Англія.

Лондонъ 13 Мая.

Лордъ Станлей говорилъ въ нижней палатѣ объ испанскихъ дѣлахъ и сильно возставалъ противъ политики лорда Пальмерстона. Онъ прочелъ депеши лорда отъ 16 Марта къ посланнику въ Мадритѣ г-ну Бульверу, въ коихъ предписано сему послѣднему потребовать отъ Испанскаго кабинета сохраненія конституціонной системы. Г. Бульверъ исполняя предписаніе, отнесся въ кабинетъ 7 Апрѣля, когда по поводу бывшихъ въ Мадритѣ смятеній, министры пріостановили дѣйствіе устава, чтобы они немедленно возстановили уставъ, созвали Кортесовъ и дали имъ объясненія, которыя изгладили бы непріятное вліяніе этой мѣры. Требованіе это, изъяснялъ лордъ Станлей, должно было оскорбить Испанскій кабинетъ, который возвратилъ депеши, не почитая ихъ заслуживающими отвѣта. Унизительно для Англійскаго правительства быть вынужденнымъ перенести въ молчаніи эту обиду; оно не могло ни оправдаться ни объяснить своего поведенія. Маркизъ Лансдоунъ защищалъ министра иностранныхъ дѣлъ, приводилъ обязанность признательности для Англіи со стороны Испаніи и полагалъ, что Англія пріобрѣла право давать Испаніи дружескіе совѣты. Пренія окончились обѣщаніемъ министровъ, что всѣ бумаги по испанскимъ дѣламъ будутъ представлены палатѣ.

— Въ нѣкоторыхъ газетахъ ошибочно сообщали, что Меттернихъ ведетъ еще политическія сношенія съ настоящимъ австрійскимъ правительствомъ, и что все еще отправляетъ курьеровъ въ вѣнскій кабинетъ, посредствомъ австрійскаго посланника въ Лондонѣ, графа Дитрихштейна. Напротивъ, мы можемъ увѣрить, что графъ Дитрихштейнъ всегда несоглашался съ княземъ Меттернихомъ, что если посѣтилъ его здѣсь, то единственно изъ учтивости, какъ прежняго своего начальника, и что онъ былъ и есть посломъ въ Лондонѣ противъ воли князя Меттерниха. Впрочемъ сей послѣдній рѣшился уже на всегда оставить политическое поприще и намѣренъ постоянно проживать въ Англіи.

— Съ пароходомъ *Washington* получены донесенія изъ Нью-Іорка отъ 25-го Апрѣля. Извѣстія изъ Мексики неблагопріятны и дѣлаютъ ратификацію трактата весьма сомнительною. Изъ Мексики сообщаютъ, что въ слѣдствіе полученныхъ изъ Соединенныхъ Штатовъ повелѣній, Г. Тристъ, заключившій послѣдній мирный трактатъ съ Мексикою, былъ арестованъ и отправленъ въ Вашингтонъ. Это обстоятельство должно считать дурнымъ предвѣстникомъ на счетъ ратификаціи сказаннаго трактата. Сантана, будучи снова изгнанъ изъ отечества, протестовалъ противъ мира, заключеннаго съ Соединенными Штатами.

Anglia.

Londyn, 13 maja.

W Izbie Wyższéj Lord Stanley mówił o sprawie hiszpańskiéj i powstawał żywo przeciw polityce Lorda Palmerstona; przyczém odczytał depeszę tego Lorda, z d. 16 marca, do P. Bulwer. Posła w Madrycie, w któréj tenże otrzymał polecenie żądać od gabinetu hiszpańskiego utrzymania systematu konstytucyjnego. P. Bulwer, wypełniając polecenie, w dniu 7 kwietnia, kiedy z powodu rozruchów w Madrycie Ministrowie zawiesili ustawę, napisał do tegoż gabinetu, izby natychmiast akt zawieszenia ustawy odwołał, Kortezy zgromadził, i dał im wyjaśnienia, mogące zatrzeć przykre wrażenie tego kroku. Takie żądanie, mówił Lord Stanley, musiało obrazić gabinet hiszpański, który odesłał depeszę, nie uznając jéj nawet godną odpowiedzi. Jest rzeczą upokarzającą, iż rząd angielski zmuszony był przyjąć w milczeniu tę zniewagę, gdyż nie mógł się ani usprawiedliwić, ani też wytłumaczyć swego postępowania. Margr. Lansdowne bronił Ministra spraw zagranicznych, przytaczając zaciągnione przez Hiszpanią obowiązki wdzięczności dla Anglii, i sądził, że ta ostatnia nabyła prawa udzielać tamtéj swych rad przyjacielskich. Skończyły się nakoniec spory przyrzeczeniem Ministrów, że papiery dotyczące sprawy hiszpańskiéj Izbie złożone będą.

— Mylnie sądziły niektóre gazety, że Xiążę Metternich zachowuje jeszcze stosunki polityczne z obecnym rządem Austryackim, i że jeszcze zawsze ciągle wysyła gońców do gabinetu Wiedeńskiego, za pośrednictwem Posła Austryackiego w Londynie, Hr. Dietrichstein. Owszem zapewnić możemy, że Hr Dietrichstein nigdy się nie zgadzał z Xięciem Metternichem; że jeżeli go tu odwiedził, uczynił to jedynie z grzeczności, jako względem dawnego naczelnika swego, i że był i jest Ambasadorem w Londynie wbrew woli Xięcia Metternicha. Zresztą ostatni postanowił już na zawsze opuścić zawód polityczny i ciągle ma mieszkać w Anglii.

— Parostatkiem *Washington* nadeszły nowiny z New-Yorku pod d. 25 kwietnia. Wiadomości z Mexyku nie są wcale pomyślne i czynią ratyfikacyą traktatu bardo wątpliwą. Wiadomości te donoszą, że w skutku nadeszłych rozkazów ze Stanów-Zjednoczonych, P. Trist, który zawarł ostatni traktat pokoju z Mexykiem, został aresztowany i wysłany do Washingtonu. Ta okoliczność jest złą wróżbą dla ratyfikacyi rzeczonego traktatu. Z drugiéj strony Santa-Anna, emigrując na nowo, protestował przeciw pokojowi zawartemu ze Stanami-Zjednoczonemi.

Германія.

Франкфуртъ на Майнѣ, 18 Мая.

Находящіеся въ семъ городѣ члены законодательнаго собранія, собрались сегодня въ 3 часа въ императорской залѣ въ зданіи называемомъ *Römer*, откуда предводительствуемые президентомъ по старшинству лѣтъ д-мъ Ланге, при пушечной пальбѣ и колокольномъ звонѣ, отправились въ церковь св. Павла. По возвращеніи въ залу собранія, прочитано было поздравительное отношеніе германскаго сейма, и собраніе предварительно одобрило регламентъ своихъ засѣданій, поручивъ разсмотрѣніе онаго особому комитету. Потомъ президентъ объявилъ, что собраніе приступило уже къ своимъ занятіямъ и предложилъ избрать президента, вице-президента и секретарей. Присутствовавшихъ членовъ было 397. На сторонѣ г-на Генриха Гагерна было 305 голосовъ и онъ избранъ президентомъ. Г. Суаронъ избранъ вице-президентомъ 341 голосомъ. Какъ президентъ такъ и вице-президенты принесли собранію благодарность за оказанное имъ довѣріе.

Дрезденъ, 21 Мая.

Сегодня, Король открылъ тронною рѣчью чрезвычайный Саксонскій сеймъ.

Niemcy.

Frankfurt nad Menem, 18 maja.

Obecni już w naszém mieście członkowie Zgromadzenia Konstytucyjnego, zebrali się dzisiaj o godzinie 3-éj z południa, w sali Cesarskiéj gmachu zwanego Römer, zkąd, pod przewództwem Prezesa ze starszeństwa wieku, Dr. Lange, śród huku dział i odgłosu dzwonów udali się do kościoła św. Pawła. Za powrótem do sali obrad, odczytana została witająca odezwa Niemieckiego Sejmu do nowo-zgromadzonego Niemieckiego Parlamentu, i Zgromadzenie uchwaliło tymczasowo regulamin swoich posiedzeń, poruczywszy roztrząśnienie jego osobnemu Komitetowi. Poczém Prezes z wieku oświadczył, że Zgromadzenie już rozpoczęło swe prace i zaprosił je do wyboru rzeczywistego Prezesa, Wice-Prezesa i Sekretarzy. Obecnych członków było 397; P. Henryk Gagern otrzymał 305 głosów i został obwołany Prezesem. Przy wyborach na Wice-Prezesa otrzymał większość P. Soiron, gdyż 341 głosów. Tak Prezes jako Wice-Prezes złożyli Zgromadzeniu dzięki za położoną w nich ufność.

Drezno, 21 maja.

W dniu dzisiejszym zagaił Król mową tronową nadzwyczajny Sejm Saski.

Швейцарія.

Бернъ, 9 Мая.

Швейцарскій сеймъ созванъ къ 11 Мая. Это скорое созваніе правящ й кантонъ оправдываетъ тѣмъ обстоятельствомъ, что, по достовѣрнымъ извѣстіямъ, сосредоточеніе многочисленной австрійской арміи, угрожаетъ восточной части швейцарской границы.

— Засѣданія большаго совѣта нашего кантона открылись здѣсь вчера, 8 Мая; при чемъ, послѣ весьма-бурнаго пренія, въ которомъ обнаружилось неисцѣлимое несогласіе между членами правительства, Г. Охзенбейнъ подалъ просьбу объ увольненіи отъ должности совѣтника правленія и президента Форорта.

— Военный совѣтъ союза рѣшилъ собрать 15-титысячный обсерваціонный корпусъ въ восточной части Швейцаріи, при австрійской границѣ. Этотъ корпусъ состоитъ изъ двухъ дивизій, подъ начальствомъ полковниковъ Бунди и Гервера. Первая дивизія расположитъ свою главную квартиру въ Рагачѣ, вторая въ Беллинцонѣ.

Кантонъ Бернскій.

Большой совѣтъ нашего кантона сдѣлалъ постановленіе объ уничтоженіи всѣхъ находящихся въ немъ монастырей. Исполненіе сего предоставлено статсъ-совѣту. Католическое народонаселеніе доведено до крайняго негодованія. Чтобы предупредить послѣдствія сего, сюда присланы войска изъ Берна и Лозанны.

Луцернскій Кантонъ.

Большой кантонный совѣтъ опредѣлилъ закрыть всѣ монастыри; изъ нихъ Сенъ-Урбенъ и Рохгаузенъ закрыты будутъ немедленно, а другія послѣ кончины монаховъ. Достойно замѣчанія то обстоятельство, что декретъ сей имѣетъ быть предложенъ на утвержденіе народа, которому предоставлено будетъ на выборъ или согласиться на уничтоженіе монастырей, или принять на себя удовлетвореніе всѣхъ издержекъ послѣдней войны.

Szwajcarya.

Bern, 9 maja.

Sejm Szwajcarski zwołany znowu został na d. 11 maja. Spieszne to zwołanie Kanton Rządzący usprawiedliwia tą okolicznością, że według pewnych wiadomości, ściągnięcie znacznéj massy wojska Austryackiego zagraża wschodniéj granicy Szwajcaryi.

— Posiedzenia Wielkiéj Rady naszego Kantonu, zaczęły się tu wczoraj, d. 8 maja; przyczém, z powodu nader burzliwych rozpraw, w których się objawiła zupełna różność zdań członków rządu, P. Ochsenbein podał prośbę o uwolnienie siebie od obowiązków Radzcy Rządu i Prezesa Vorortu, a tém samem i Sejmu Szwajcarskiego.

— Wojenna Rada Związku postanowiła zgromadzić 15-tysięczny obserwacyjny korpus we wschodniéj części Szwajcaryi, na granicy Austryackiéj. Korpus ten składa się z dwóch dywizyi, pod dowództwem Półkowników Bundi i Herwera. Piérwsza dywizya mieć będzie swoją główną kwaterę w Ragacza, a druga w Bellinzonie.

Kanton Fryburg.

Wielka Rada naszego Kantonu postanowiła znieść wszystkie klasztory, jakie się w tymże Kantonie znajdują. Wykonanie tego polecono Radzie Stanu. Ludność Katolicka jest w najwyższym stopniu oburzona. Dla zapobieżenia skutkom tego, sprowadzono tu wojska z Bernu i z Lozanny.

Kanton Lucerny.

Wielka Rada Kantonu uchwaliła zniesienie wszystkich klasztorów; z nich St. Urbain i Rockhausen będą zamknięte natychmiast, a inne po śmierci zakonników. Przez osobliwsze względy, dekret ten ma być poddany pod zatwierdzenie ludu, któremu zostawiono będzie do wyboru: zgodzić się na zniesienie klasztorów, lub przyjąć na siebie całą opłatę kosztów ostatniéj wojny.

Италія.

Римъ, 8 Мая.

Слѣдующія лица назначены были, третьяго дня, министрами: графъ Маміани министр. внутр. дѣлъ и президентомъ совѣта; графъ Маркетти мин. иностр. дѣлъ; адвокатъ Росси мин. юстиціи; адвокатъ Луноти мин. финан.; князь ди-Риньяно (Массимо) мин. торговли и публ. работъ; князь Доріа воен. мин.; кардиналъ Чіякки (бывшій феррарскій легатъ) мин. исповѣд.; профессоръ Оріоли, бывшій во время своего изгнанія профессоромъ въ Корфѣ, мин. просвѣщенія.

— Муниципальный совѣтъ изъявилъ желаніе, чтобы Папа взялъ на себя званіе посредника въ италійскихъ дѣлахъ, и если бы переговоры остались безъуспѣха, то чтобы война предоставлена была собственному своему ходу. Первыми условіями мира, по мнѣнію муниципалитета, должны быть: 1) италійская народность и совершенная независимость ея отъ иностранцевъ; 2) удаленіе изъ Италіи австрійскихъ войскъ; 3) открытіе въ Римѣ сейма для опредѣленія правилъ италійскаго союза. По принятіи этихъ предварительныхъ условій, Папа долженъ быть провозглашенъ президентомъ италійскаго сейма. Въ случаѣ отверженія условій, папскія войска должны участвовать въ войнѣ противъ Австріи.

— Австрійскій посланникъ, графъ Лютцовъ, по полученіи депеши изъ Вѣны, потребовалъ свои паспорты, которые и получилъ вчера. Все австрійское посольство уже распущено. Баронъ Биндеръ выѣхалъ чрезъ Чивитавеккіо въ Марсель; этотъ же путь будетъ навѣрно избранъ и графомъ Лютцовымъ.

— Тезоименитство Папы праздновано было, 5-го числа, довольно спокойно; говорятъ только объ огромномъ букетѣ цвѣтовъ, поднесенномъ Его Святѣйшеству національною гвардіею.

Włochy.

Rzym, 8 maja.

Następujące osoby mianowane zostały onegdaj Ministrami: Hr. *Mamiani*, Ministrem spraw wewnętrznych i Prezesem Rady; Hr. *Marchetti*, Ministrem spraw zagr.; Adwokat *Rossi*, Ministrem sprawiedliwości; Adwokat *Lunati*, Min. skarbu; Xiąże *di Rignano* (Massimo), Min. budowli publicznych i handlu; Xiąże *Doria*, Min. wojny; Kardynał *Ciacchi* (dotychczasowy legat w Ferrarze), Min. wyznań; Professor *Orioli*, niegdyś w czasie wygnania swego Professor w Korfu, Ministrem oświecenia.

— Rada Municypalna wyraziła życzenie, iżby Papież przyjął na siebie charakter pośrednika w sprawach Włoskich, i jeżeliby układy nie doprowadziły do skutku, iżby wtenczas dopiéro wojna zostawiona była swemu zwykłemu biegowi. Piérwszemi warunkami pokoju, zdaniem Municypalności, powinny być: 1) Narodowość Włoska i zupełna jéj niezależność od cudzoziemców; 2) Ustąpienie z Włoch wojska Austryackiego; 3) Ustanowienie w Rzymie Sejmu dla uchwalenia zasad Związku Włoskiego. Po przyjęciu tych wstępnych warunków, Papież ma być ogłoszony Prezesem Sejmu Włoskiego. W razie nieprzyjęcia warunków, wojska Papiezkie powinny należeć do wojny przeciw Austryi.

— Poseł Austryacki, Hr. Lützow, po otrzymaniu depeszy z Wiednia, żądał paszportów i wczoraj je otrzymał. Całe poselstwo Austryackie jest już rozwiązane. Baron Binder wyjechał przez Civitavecchię do Marsylii; tę samą drogę obierze także zapewnie Hr. Lützow.

— Uroczystość imienin Papieża odbyła się d. 5 dość spokojnie, mówią tylko o olbrzymim bukiecie kwiatów, który mu gwardya narodowa ofiarowała.

ВИЛЬНА, въ Тип. Ѳ. Глюксберга—Печ. позвол. 25-го Мая 1848 г. Испр. долж. Ценз. и Кав. *А. Мухинъ.*